VOL. 118. NO. 11. NOVEMBER, 2026. 118. ÉVF. 11. SZÁM, 2026. NOVEMBER

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ EMABISZ ÉNEKCSOPORT AMERIKAI ÚTJA

2026. október 9–18. között az *EMABISZ Dicsőítő Csapata Észak-Amerikába látogatott*. A zenei turné gondolata már egy évvel korábban megszületett a szívünkben. A kezdeményezés célja az evangélium hirdetése, valamint a helyi gyülekezetek lelki építése volt. Vágytunk arra, hogy az énekek által a magyar közösségek tagjai együtt dicsőítsék Istent, ahogyan erre az Ige is buzdít bennünket: „*Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!"* (Zsoltárok 150,6)

Az interneten keresztül sokan követjük az EMABISZ Dicsőítő Csapatának szolgálatát, ezért megfogalmazódott bennünk a vágy, hogy erdélyi testvéreink személyesen is ellátogassanak az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* gyülekezeteibe! Egy rövid egyeztetést követően az erdélyi csapat örömmel vállalta, hogy egy kéthetes turné keretében az észak-amerikai magyar baptista közösségek felé is szolgáljon. Az idő rövidsége miatt ezúttal öt gyülekezetnek volt lehetősége otthont adni a turné egy-egy alkalmának. A csapat *New Yorkba* érkezett, ahol az őszi ifjúsági konferencián kezdték meg szolgálatukat. Az ezt követő héten további négy helyszínen találkozhattak velük a testvérek: szerdán *Chicagóban*, pénteken *Detroitban*, szombaton *Clevelandben*, a turné záróalkalmára pedig vasárnap *Torontóban* került sor.

Hálás szívvel köszönjük mindazoknak a testvéreinknek a segítségét, akik részt vállaltak a turné megszervezésében. Külön köszönet *Bákai Józsefnek* a hangtechnika összeállításáért, *Kulcsár Zsoltnak* az adománygyűjtés szervezéséért, *ifj. Balla Zsigmondnak* a repülőutak megszervezéséért, valamint *Kovács Józsefnek* a turné pénzügyeinek intézéséért. Köszönöm szolgatársaimnak, a gyülekezetek lelkipásztorainak a jó együttműködést, a gyülekezeteknek pedig a szeretetteljes vendéglátást és a bőkezű adakozást. Az EMABISZ Dicsőítő Csapata számára is nagy áldás volt ez az amerikai turné. Arra kértem a csapat tagjait, hogy osszanak meg velünk egy-egy személyes élményt vagy gondolatot, amellyel hazatértek.

"Isten hatalma nagyobb a felhőkarcolóknál, türelme hosszabb a 66-os útnál, szeretete a Niagara vízesésnél is bőségesebb, mennyei Jeruzsálemének utcáin pedig nem a sötétség, hanem az Ő dicsősége fog áradni. Családját viszont ugyanazok alkotják majd örökké, akikkel együtt magasztalhattuk őt a turné folyamán. Örök hála és tisztelet annak, aki Jézus áldozata által zöld kártyát biztosít minden hívőnek az ő dicsőséges országába, és szívbeli köszönet minden mennyei állampolgárnak, akik szolgáltak felénk ebben a két hétben!" *(Bogya Áron, Marosvásárhely)*

"Azt mondják: *"Mindenhol jó, de a legjobb otthon."* Különös, de az óceán másik partján is azt tapasztaltam, hogy szinte otthon vagyok. Eszembe jutnak Pál apostol szavai: *„úgy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai." „Ti magatok is, mint élő kövek, épüljetek fel lelki házzá…*" (1Péter 2:5) A magas városi felhőkarcolók mellett magasra épült házakat is láttam: az amerikai testvérek lelkében. Ez megnyilvánult a vendégszeretetükben, a lelkesedésükben, a jókedvükben. Szavaikból és bizonyságtételeikből Krisztus

folytatás a 3. oldalon

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Tördelőszerkesztő:
Őri Kulcsár Ibolya

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság a mindenkori elnökség tagjai

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. ZSOLT DEÁK
2306 David Ave.
Parma, OH, 44134
zsolt_deak@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX S. HOOLY
1709 Moran Ave.
Lincoln Park, MI 48146
rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
13071 Orange St.
SOUTHGATE, MI 48195
joekovacs77@gmail.com

* * *

Q Press Graphic Design Studio, Pasadena, CA

A SZERKESZTŐ ROVATA

November. Még itt vannak velünk a nyárvég és az ősz szép emlékei. S bár a hónap a reformációs vasárnappal kezdődött (nálunk nov. 1-én), s a közepetáján a hálaadónapi nemzeti-családi-gyülekezeti ünnepre kerül sor, az utolsó vasárnapnál a naptáram már Adventet mutat. „Rohan, könyörtelen az idő...” Mi is megyünk vele. Teremtőnk ezt a létformát az idő keretei közé illesztette. Talán ha az itteni korlátokat érzékeljük, egy idő után (mondjuk a nyugdíjas kor határán) kezdjük érzékelni azt is, hogy milyen is lehet az a másik, ahol nincs idő, állandóság van, s a végtelenség már nem szédít, az atyai ház tele van békességgel és Krisztussal és velünk.

De most itt, a magyar baptista gyülekezetekben mozgalmas volt az élet: a **erdélyi EMABISz** fiataljainak egy csoportja járta 10 napig gyülekezeteinket, és énekeikkel, bizonyságtételekkel, igehirdetésekkel szolgáltak nekünk. Most is és a következő számokban is olvashatunk erről a missziós túráról. *New York*-ban kezdték szolgálatukat, ahol éppen az éves *Ifjúsági Találkozót* tartotta az IFI szövetségünk. Ezen választásokra is sor került. Urunk áldását kívánom olvasóink nevében is a megválasztott vezetőknek. És azt is, hogy gondoskodjanak arról, hogy aktivitásukról rendszeresen beszámoljanak olvasóinknak az *Evangéliumi Hírnökben.*

Két *szomorú hírről* is olvashatunk beszámolót. ***Fodor Istvánért*** az egész szövetségünk összefogott imádságban. Az Úr mégis úgy döntött, hogy elviszi őt közülünk, 41 éves korában. Döntését nem lehet megérteni, csak elfogadni. ***Somogyi Gáborné*** haláláról is most érkezett a szomorú hír. Vele kapcsolatban mást nem értettünk (legalábbis én). Irénke a torontói gyülekezet hűséges, nagyon aktív tagja volt, amíg egészséges lehetett. Gyülekezeti szolgálataiban és verseiben rendszeres téma volt a mennyország. Mégis sokáig kellett várnia, míg 98 éves korában beléphetett álmai országába.

Olvassátok hálaadással a felvidéki **Szentpéteri Gyülekezet** tornyos-szép imaháza 100 éves történetét!

Végül nem akarom elfelejteni, hogy megemlítsem, **sajtóhibáink** is vannak időnként – amit ti lehet, hogy előbb észrevesztek, mint mi (hiszen ha mi észrevettük volna, nem is kellene róla beszélni). Most *Puskintól* kérnék bocsánatot, ha megtehetném - „A próféta” című versét, az előző számban, valami véletlen folytán másnak tulajdonítottuk. (szerk)

Hálaadónapi célgyűjtés

A Gyülekezet Urának nevében egy igen nemes cél támogatására hívjuk szövetségünk testvériségét, gyülekezeteit. Az idei hálaadó ünnepélyen **a Balatonlelle-i Mentőöv Baptista Gyülekezet imaházépítési projektjének támogatására fogunk össze.**

A 2000-ben indított házi csoportot, gyülekezetplántálást az Úr sokféle áldásai követték. Néhány évnyi használat után a felújított imatermüket kinőtték, majd úgy döntöttek, hogy a helybeli mentőállomásnak átadják.

Testvéreink sokrétű szolgálatai, mint a házasság hete, angol tábor, lelkigondozás, drogmegelőzési napok, gyerekfoglalkozások és 5 házi csoport, mind azért vannak, hogy minden generációnak és elveszett léleknek az evangéliumot hirdessék.

A Balatonlellei Mentőöv Baptista Gyülekezet hálaadónapi istentisztelete

Jelenleg istentiszteleteiket a helybeli művelődési házban tartják, viszont sikerült egy megfelelő telket vásárolniuk, ahova a mi hozzájárulásunkkal is imaházat szeretnének építeni. Az elmúlt hetekben hatósági egyeztetések során, tudomást szerezve a hatályos jogszabályokról, elkezdhették az épület tervezését. Gyors szerkezetű épületet szeretnének, ami olcsóbb, gyorsabb kivitelezésű és bővíthető. *Iván Imre* és felesége *Gabriella* (a nyári házaskonferencia előadói) ennek a gyülekezetnek az aktív tagjai.

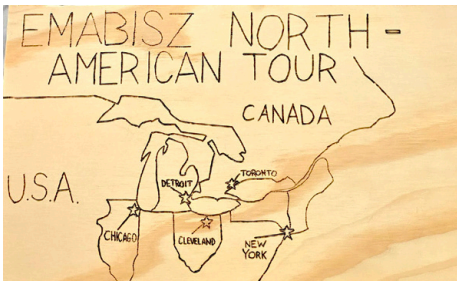
Bátorítjuk a kedves testvéreket, hogy imádkozó szívvel és a Szentlélek indításának engedve, járuljunk hozzá ennek az új imaháznak a felépítéséhez. Bárcsak mondhatnánk mi is Dávid királlyal együtt: *“Mert ki vagyok én, és mi az én népem, honnan volt erőnk ilyen önkéntes adakozásra? Bizony tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit kezedből kaptunk.”* (1Krón 29:14)

Deák Zsolt, alelnök

AZ EMABISZ ÉNEKCSOPORT

folytatás az 1. oldalról

szeretete áradt. Különösen kedves emlék marad, amikor együtt dicsőítettük Istent, és láttam a becsukott szemeket, a felemelt kezeket, a kicsorduló könnyeket. Soha nem látott testvérekkel együtt magasztalni Istent, és ilyen bensőséges pillanatokat átélni csakis Isten jelenlétében lehet. Ilyen kovácsoló erő nem létezik még egy a világon. Örülök, hogy a tengerentúlon is élő hitre találtunk. Sokáig fogok emlékezni ezekre a testvérekre. Az Úr áldja meg őket ott, ahol vannak!" *(Dimény Márk, Nagyvárad)*

"Számomra nagyon sokat jelentett a vendégszeretet, amit tapasztaltunk a két hét folyamán. Hálás vagyok a sok élményért és legfőképpen a sok áldott alkalomért amikor együtt tudtunk dicsőíteni. Külön öröm volt, hogy a csapat is a két hét folyamán jobban összerázódott." *(Dimény Kamilla, Nagyvárad)*

"Nagyon sok szép élménnyel maradtam e turné kapcsán. Három dolgot említenék meg címszavakban: *testvéri szeretet, hálaadás, áldozatok.* Először is óriási mértékben tapasztaltuk az Isten szeretetét, ahogy a testvéreken keresztül áradt felénk! Másodsorban Isten emlékeztetett arra, hogy mennyi érték van, amit az Ő népe között kiáraszt a tengeren innen, s túl. Harmadsorban pedig minden helyen látni lehetett a testvérek áldozatkészségét, nemcsak irányunkban, a turné kapcsán, hanem az egész hívő életet illetően. Gyönyörű volt látni, hogy Krisztus hogyan munkálkodik a testvérekben! SDG!" *(Moroz Tamás, Bihar)*

"Bár beugróként kerültem a csapatba, már az első pillanattól kezdve éreztem, ahogy Isten jelenléte összekovácsol minket. Ahogy jártuk a városokat, jó volt kicsit belelátni az ottani élet örömeibe és küzdelmeibe is, és nagyon megérintett az a szeretet, amellyel a testvérek fogadtak minket. Nagyszerű volt látni, ahogy megélik az igét: *"You will be enriched in every way to be generous in every way"* (2 Cor 9,11). Nem tartják meg maguknak az Istentől kapott testi-lelki áldásokat, hanem tiszta szívből, nagylelkűen szolgálnak velük a gyülekezetben és mások felé is - felénk is. Felemelő volt megtapasztalni a felszabadult dicsőítést, és látni, ahogy még a kevésbé ismert, új énekeket is lelkesen énekelték velünk, sőt, hangszert ragadva ők is csatlakoztak hozzánk! Hálás vagyok ezért a turnéért, mert újra megtapasztalhattam, milyen áldásos nyitott kézzel élni, és egyszerűen továbbadni azt a sok jót, amit mi magunk is kegyelemből kaptunk Istentől." *(Oláh Tamás-Lajos, Kiskapus)*

"Nincs idő és távolság, ami megakadályozza az Isten gyermekeit attól, hogy közösségben legyenek. Nagyon áldásos az, amikor a hívek összegyűlnek dicsőíteni Isten nevét. Köszönjük azokat az élményeket, amikkel a helyi testvérek megajándékoztak minket, legyen az magas tornyok látogatása, vagy helyi jellegzetességek meglátogatása a városnézés alkalmával. Nagy élmény volt a sok ismerős, a közeli vagy távolabbi rokonnal való találkozás. A beszélgetések, a régi idők felidézése mindig nagy örömöt hoz a szívembe. Hálával tartozunk mindazoknak, akik hozzájárultak valamilyen formában ahhoz, hogy az EMABISZ csapat jól érezze magát ezen turnén, és hogy mindenben bővelkedjünk. Köszönjük a sok-sok szeretetet és a vendéglátást!" *(Székely András, Nagyvárad)*

"Nagy élmény volt megtapasztalni, hogy Isten ugyanaz, bárhol is lakik az ember, látni, hogy a maroknyi magyar, akik az óceánon túl laknak szomjazzák Isten jelenlétét ugyanúgy, mint mi. A szeretet, amivel körülvettek az megmarad egész életemre, köszönök mindent! Hiszem, hogy mikor megállunk Isten színe előtt, együtt dicsérhetjük Istent, határok nélkül, énekelve a megváltottak énekét. Hála mindenért, adjon az Úr áldást a testvérek életére!" *(Elekes Attila, Zilah)*

"Mérhetetlen hála és öröm van bennem az egész turné kapcsán. Köszönjük a vendégszeretetet, önzetlenséget és nyitottságot, amivel fogadtatok, Isten fordítsa visszsza rátok és áldjon meg titeket! Bár messze utaztunk, de könnyű volt otthonosan érezni magunkat nálatok. Több gondolat is megmaradt bennem, de talán a domináns az az, hogy Isten hűsége nem változik, valamint, hogy van élő reménységünk." *(Mogyorosi Szilárd, Marosvásárhely)*

"Nagyon-nagyon hálás vagyok Istennek, az amerikai testvéreknek és az EMABISZ vezetőségének, hogy részt vehettem ezen az áldott és élményekkel dús úton. Hálás vagyok mert nagyon sok új hittestvérre, barátra lelhettem, s velük együtt dicsőíthettük Istenünket. Felemelő volt mind a kilenc alkalom, amin részt vehettünk együtt, Isten jelenlétét megtapasztalhattuk. Jó volt belelátni az ottani élet hétköznapjaiba, s látni Isten hogyan használja gyermekeit ott is. Köszönök minden vendégszeretet, áldozatkészséget, amit tapasztaltam minden család részéről. Isten áldja meg továbbra is a testvéreket!" *(Dimény Anett, Nagyvárad)*

"*Áldás. Vendégszeretet. Sok-sok utazás. Kegyelem.* Ezek a szavak jellemezték élménydús utazásunkat, mely alatt megismertünk számos kedves, buzgó testvért. Bár az óceán másik partján jártuk a városokat, az a mérhetetlen önzetlenség és testvéri szeretet, ami felénk áradt, pillanatok alatt otthonossá tette a tengerentúli létet. Felemelő volt belelátni az ottani élet hétköznapjaiba, és megtapasztalni, ahogy a testvérek tiszta szívből, nyitott kézzel szolgálnak felénk. Mi indultunk el áldást vinni, de végül mi magunk gazdagodtunk a legtöbbet abban a felszabadult közösségben, ahol határok nélkül, egy testként magasztalhattuk Istent." *(Oláh Gergő-Balázs, Kiskapus)*

"Főként a megtapasztalt vendégszeretet marad meg bennem, amiért hálás vagyok, mert függetlenül attól, hogy éppen merre jártunk és kikkel találkoztunk, mindenhol bőkezűen és szeretettel fogadtak minket, ami bízom benne, hogy nem fog jutalom nélkül maradni. Áldás volt megismerni az óceánon túli testvéreket, és kölcsönösen épülni lelkileg. Öröm volt megtapasztalni, hogy bár más környezetben, egymástól nagy távolságra éljük meg a mindennapjainkat, a hitünk mégis egyesít minket, és hogy olyan volt, mintha otthon lettünk volna. Az utolsó vacsoránk feledhetetlen élmény marad számomra, mint csúcspontja a turnénak, és különösen hálás vagyok mindazoknak a személyeknek, akik ezt is lehetővé tették." *(Borzási Emil, Szilágyperecsen)*

Számomra is emlékezetes marad ez a két hét, amelynek során végigkísérhettem az EMABISZ Dicsőítő Csapatot amerikai útjukon. Öröm volt látni azt a lelkületet, amellyel az itt élő testvérek felé szolgáltak. A vendéglátó gyülekezetek részéről is számos bátorító visszajelzés érkezett. Külön öröm volt, hogy más magyar felekezetekből is szép számmal érkeztek érdeklődők a koncertekre. Imádkozunk azért, hogy az elhintett igemag meghozza gyümölcsét, és a szolgálat nyomán minél többen döntsenek az Úr mellett.

Szűcs Dávid lp. - a turné főszervezője

„AZ IGAZ EMBER HITBŐL ÉL” Róma 1,17

Reformáció napi ünnepség a detroiti baptista templomban

Reformáció Ünnepén nem az a kérdés: Mit szögezett ki annak idején Luther Márton a Wittenbergi vártemplom kapujára. A kérdés az, mit szögezett ki elénk Isten? De ez sem jó kérdés, mert a jó kérdés így hangzik: **Kit szögezett ki elénk Isten?** A Legfontosabbat, **Jézust, az Ő Fiát!** Akit nem lehet elhomályosítani! Áll a Krisztus szent Keresztje elmúlás és rom fölött. Ezért a Reformáció nem csupán egy történelmi esemény, amelyre minden október 31-én emlékezünk, hanem életünket megváltoztató nap!

A Reformáció Lutherrel kezdődött, de ez sem igaz, mert **Lutherben** kezdődött! Nem azzal, hogy kiszögezte a 95 tételét a *Wittenbergi Vártemplom* kapujára. Nem! Ez már következmény volt! Benne kezdődött, amikor kereste Istent és szíven ütötte ez az Ige: Az igaz ember hitből él! Ő (re)formálódott, alakult először, visszaa forráshoz, az Igéhez! Azután vette csak észre, hogy mit csinálnak mások. Rosszul csinálják ők is. Ekkor mert csak szembe szállni a hamis vallásossággal, először Tetzel Vilmossal, a búcsúcédulákat árusítóval, majd a Pápával is, mert ő is megítéltetett és megmentetett! Ezt élte át! Azt akarta, hogy mások is éljék át!

Ha csak egy pap teológiai meglátása, felismerése lett volna ez *az igaz ember hitből él,* kit érdekelt volna? De azért lett több, mert mások számára is segítséget jelentett. Megértette s megértette, Isten kegyelmét nem lehet kiérdemelni! Milyen hamis vágányra jutott akkor a tanítás, ha ezt akkor elhitték? Pláne nem megvásárolni, pénzért, amikor ingyen van, Jézus érdeméért, áldozatáért! Vagy emberi teljesítményekkel megszerezni, mint amire ő is törekedett és szerzetestársai is; korbácsolta magát, hideg kövön feküdt, böjtölt, de megértette, ez Isten kegyelmi ajándéka, amit csak hit által fogadunk el. Tudunk elfogadni! Amikor a villám a mellette lévő fába csapott, félt, fogadalmat tett, hogyha nem hal meg, szerzetes lesz. Nem lehet ki erőltetni!

Luthernek nemcsak a gondolatait formálta át ez az Ige, de cselekvésre is kényszerítette. Érezte, tovább kell adnia amit megtalált. Cselekedett is, megírta felismeréseit *95 tételben*, ki is szögezte, az ajtó külső oldalára, hogy más is olvashassa. Bele merte vágni a szöget a templom szép, ősi, ékes kapujába. Ez óriási vakmerőség volt. Kárt okozott vele, de sok jót tett vele és általa; bátor volt. Az a kalapácsütés nagyon nagy rezonanciát váltott ki. Kiderült, ez visszhangzik másokban is, ami benne volt, s amit leírt. Így terjed, szívtől-szívbe! Másokban is munkálkodott az Isten! Felismerte, a kincs nem az enyém, hanem mindenkié, de elsősorban a közösségé. Isten gyermekeié. Szívesen olvasták, terjesztették, másolták. S azok is meghozták a döntést, támogatták, csatlakoztak hozzá. Így fogunk élni! Szabadon! Az Igazság szabaddá tesz! Elég volt a hiábavalóságból. A valóság, az igazság mellé álltak. Ettől még nem lettek tökéletesek, de Isten újra és újra hív minket a megújulásra. *Jöjjetek Énhozzám mindnyájan!* Szüntelen reformálódni, megújulni kell! Megpendített egy hangot, nem egyszerűen elutasította a régi egyházi életet, hanem azt kereste, mi fakad az Evangéliumból? Mert erre indította az Evangélium, hogy szolgáljon vele. Engedte Istent munkálkodni az életében. Önmagát vizsgálta meg először. Van-e hitem? Milyen hitem van? Élő hitem van? Mi következik ebből? Isten nem ígérte meg neki, hogy ettől megváltoznak a dolgok, jobb lesz minden és mindenki, nem, hanem azt, ha megváltoznának is a dolgok, az Isten minden körülményben biztos segítség, alap marad. Az Ige kőszálként megáll! És, *Erős vár a mi Istenünk!*

És bizony a körülmények megváltoztak nagyon is, de Isten megtartó kegyelme megmaradt számára és a többiek számára is!

Lizik Zoltán ref. püspök

SOLUS CHRISTUS

Miért volt szükség arra, hogy egy katolikus pap, *Luther Márton*, megfogalmazza és a Wittenbergi templom kapujára szegezze a reformációt elindító 95 tételét? Hosszan lehetne sorolni a középkori egyházban uralkodó tévtanításokat. Most csak egyet említek, talán a legfontosabbat. A templomokban azt hirdették, hogy a jó cselekedetekkel, az adományokkal meg lehet venni az üdvösséget. Pedig Pál egyértelműen megírta például az Efézusiaknak, hogy az üdvösséget nem lehet semmivel kiérdemelni, az az Isten ajándéka azoknak, akik a Jézus Krisztusban megjelent kegyelmet elfogadják. Luther ezt az igét olyan fontosnak tartotta, hogy életét kockáztatva hirdette, hogy csak kegyelemből és csak Jézus Krisztus által van az üdvösség. **Egyedül Krisztus, latinul: Solus Christus.**

Ha nem Krisztus áll az életünk, keresztyénségünk középpontjában, hanem csak egy szép nagy egyház, a pápa vagy egy lelkész vezetésével, csodálatos római és wittembergi és Lincoln Parki templomokkal, akkor sürgősen reformációra van szükség. Arra, hogy észre vegyük, hogy eltévedtünk, vagy hogy a lényeg hiányzik gyülekezeti életünkből.

A Cselekedetek könyve 10-dik részében a keresztyén egyháztörténelem egyik lényeges alapkövét találhatjuk. *Péter* apostolt a Szentlélek *Cézáreába* küldte egy pogány emberhez. Ezzel a **Krisztus evangéliumának hirdetése túl jutott Jeruzsálemen, ettől kezdve hangzik az minden népcsoport felé.** Érdemes újra olvasni Lukács részletes beszámolóját erről.

Péter apostol azt a feladatot kapta Istentől, hogy megértesse *Kornéliusszal*, a római vagyis pogány századossal, és a környezetében élő istenfélő emberekkel, hogy **nem elég** az, hogy valaki istenfélő, igaz, imádkozó és jó adakozó – ezeket mondták ugyanis róluk a küldöttek és Cézárea lakói. **Jézus Krisztusra, az általa hozott kegyelemre, bűnbocsánatra van szüksége mindenkinek, az istenhívő Kornéliusznak és társainak is.**

Egyébként Istenben majdnem mindenki hisz – az ige szerint még az ördögök is; félnek is tőle. Beszélhetnénk a magyarok istenéről, az arabok istenéről, a nagy világvallások istenéről, isteneiről. Megváltóról, önmagát áldozatul értünk feláldozó üdvözítőről azonban csak a keresztyének beszélhetnek. De ez a zsidók közé érkezett Jézus Krisztus az egész világ számára adatott Üdvözítő.

Az üdvösséget tehát csak Krisztus által és Krisztusért kapjuk. Solus Christus.

Az istenfélő Kornéliusz, miután meghallgatta Pétert, meg is értette, hogy Jézus Krisztusra van szüksége, ha üdvösségre, Istennel való közösségre vágyik. Kornéliusz és pogány származású társai megtérését maga Isten hozta Péter és mindannyiunk tudomására azáltal, hogy **ugyanúgy betöltötte őket a Szentlélek, mint ahogy a jeruzsálemi megtérőket** pünkösd napján. Azóta tudjuk, hogy **nincs különbség** zsidó és pogány, vagyis római, görög vagy magyar ember között; mindegyiknek ugyanarra a Megváltóra, Jézusra van szüksége.

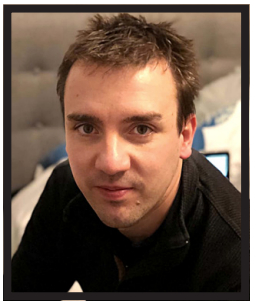
Az egyháznak mindig reformálódnia kell. Ma is újra fel kell ismernünk, hogy **Jézus Krisztus nélkül még az istenhit is kevés,** ahogy ezt pl. az istenfélő Kornéliusz, vagy az istenfélő Lidia megtérése történetében láthatjuk. Egyedül a Krisztusba vetett hit elégséges az üdvösséghez.

Igazodjunk hát ma is a reformáció során megfogalmazott alapelvekhez, szólákhoz: Sola Scriptura, Sola Fide, Sola Gratia, Solus Christus! Vagyis: egyedül a Szentírás, egyedül a Hit, egyedül a kegyelem, és főleg **egyedül Jézus Krisztus.**

Herjeczki Géza

FODOR István Balázs

(1985 - 2026)

1985. szeptember 22-én született Debrecenben a Fodor család harmadik gyermekeként. Két nővére *Boglárka* és *Szilvia* örömmel várták kisöccsük érkezését, és szívesen részt vettek a kisgyerek körüli teendőkben. Mivel a lányok - a családi hagyományt folytatva - a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumába jártak, természetesen következett, hogy az akkor induló Református Általános Iskolában kezdte Isti az első osztályt. Már ekkor is látszott jó kapcsolatteremtő képessége, ami egész életére jellemző lett. A hatodik osztály elvégzése után a Debreceni Református Kollégium Dóczi József Gimnáziumában folytatta tanulmányait. 2004-ben érettségizett kitűnő eredménnyel, és felvételt nyert a Debreceni Egyetem Informatikai Karára, melynek BSC és MSC szakát egyaránt elvégezte. Már az egyetem harmadik évétől munkát vállalt különböző cégeknél, amelyre tanárai bátran ajánlották. Az egyetem utolsó félévét egy ösztöndíj segítségével New Yorkban töltötte.

Isti a *Debreceni Baptista Gyülekezetben* nőtt bele a közösségi életbe, a szolgálatba. Gyerekbibliakör, majd ifjúság, énekkar, dicsőítés, dobolás… Ifjúsági konferenciák szolgálója és szervezője volt. 17 éves korában elfogadta *Jézus Krisztust* személyes megváltójának, és bemerítkezett. Amikor ösztöndíjasként New Yorkba érkezett, az ottani magyar baptista gyülekezet szeretettel fogadta, s ő itt is megtalálta helyét a szolgálatban.

Amerikai tartózkodása alatt ismerkedett meg *Lukács Emőkével,* akivel 2011 augusztusában házasságot kötöttek. *Chicagóban* kezdték közös életüket, itt szerzett még egy mesteri diplomát a University of Chicago Booth School of Business-ben. Dolgozott, tanult, és szolgált a helyi baptista gyülekezetben és az Észak-amerikai Baptisták Ifjúsági Szövetségében. Közben megszülettek a gyerekek, *Emma, Laura, István.* Életét nem csak a tanulás, és a munka, hanem a család, és az Isten ügyének szolgálata töltötte ki. 2018-ig a *Chicagói Magyar Baptista Gyülekezetben*, majd ezt követően 2019-től a chicagói „*Cornerstone”* anglikán gyülekezetben élték hitéletüket. Itt is a gyülekezet egyik szolgáló vezetője lett. 2024-ben kezdték tervezni új otthonukat Murfreesboroban, Tennessee államban.

Család, munka, gyülekezet, minden szép és jó volt… 2025. április 30-án kapta meg Isti a végzetes diagnózist...

Id.Fodor István

Isti 16 hónapig tartó szenvedésének voltak olyan fontos állomásai, amelyeknél én is jelen lehettem. Legalább négyet szeretnék itt felemlíteni.

2025. április 30-án éppen Arizónában voltam egy lelkészi csendeshéten, amikor Emőke a könnyeivel küzdve felhívott. Isti vérkép eredménye rossz lett. Vérrákot diagnosztizáltak. Aznap hazarepültem Phoenixből és este 11 óra körül ott találtam Istit és Emőt a Saint Alexius kórházban, a sürgősségi szobában összeborulva és sírva. Amikor Isti meglátott ezt mondta: *„János, gondoltad volna?!”* Megöleltük egymást és sírtunk.

Onnan beutalták a Northwestern-be, a belvárosba. Ott látogathattam meg őt Péter fiammal amikor elkezdődött a kemoterápiás kezelés. Mély beszélgetés volt. A szívét osztotta meg velünk. Csak néhány mondatot emelek ki a beszélgetésünkből:

Eddig annyi minden fontos volt az életemben. Épül a családi házunk Tennessee-ben. Felfelé ívelt a karrierem. A múlt héten még előadást készültem tartani San Franciscóban... Isten azt mondta, hogy most a lelki ház építésére kell figyelnem.

Elkezdtem olvasni a zsoltárokat és találtam egy imádságot ami most az enyém, a ***hatodik Zsoltár****. „Könyörülj rajtam Uram, mert ellankadtam: gyógyíts meg engem Uram, mert megháborodtak csontjaim!” Zsoltár 6:3. Szószerint megháborodtak a csontjaim, megbetegedett a csontvelőm, ez a helyzet.*

Következett egy nagyon nehéz két hónap. Isti majdnem belehalt a kemoterápiás kezelésbe, de Isten fogta a kezét és kivezette a halál árnyékának völgyéből.

2025. július 13-án, a Chicagói Magyar Baptista Gyülekezetben tett bizonyságot. Kis létszámú gyülekezet vagyunk, de akkornap teltház volt nálunk. A **23-ik Zsoltár** volt Isti bátorító igéje. Elmondta, hogy meg van róla győződve, az Úr nemcsak az ő pásztora, hanem a felesége és a gyermekei pásztora is. És ha Isten őt elszólítja, akkor a jó Pásztor gondoskodni fog a családjáról. Ez egy megható és erőteljes bizonyságtétel volt. Ma is meghallgatható a Hungarian Baptist Church of Chicago YouTube csatornáján.

A harmadik állomás 2026. március vége, a nagyhét előtti napok. Ekkor tudta meg, hogy az össejt átültetés bár sikeres volt, mégsem érte el a célját, és a rák ismét támadja a szervezetét. A nagyhetet szerették volna velünk tölteni Chicagóban. Látogatás helyett be kellett érnünk egy hosszú telefonbeszélgetéssel. Lázár feltámasztásának a történetét említette. Erről volt szó előző vasárnap náluk a gyülekezetben, és ez nagyon megszólította őt és Emőkét. Idézet Istitől: *Mária és Márta várták Jézust, de Ő nem akkor érkezett, amikor várták, és nem azt tette, amit elvártak tőle. Isten szeretete mégis valóságos. Belép a mi fájdalmunkba, osztozik a bánatunkban, és szeret bennünket. Nem csupán közösségként, hanem egyénenként, személyesen is. Mélyen szeret, mert Ő maga a Szeretet. „Ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.* Jézus válasza (ami a gyász-jelentésre is felkerült) *„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is él.” János 11:25. A félelem és a szorongás jelen van, valóságos. De ugyanilyen valóságos Isten jelenléte is. Nem tudom, mi Isten időzítése. Vagy eljön, és meggyógyít, vagy én megyek hozzá. Azt sem tudom, mennyi időm van még. Lehet, hogy éveim, de az is lehet, hogy csupán néhány hetem. Féltem a családomat, de bíznunk kell Istenben. Ebben az időszakban kérlek benneteket, imádkozzatok a családunkért, és imádkozzatok a gyógyulásomért! Imádkozzatok azért, hogy Jézus újra és újra, erőteljesen és kézzelfogható módon nyilvánvalóvá tegye jelenlétét számunkra, hogy bármilyen úton is kell végigmennünk, békességünk, reménységünk és szeretetünk legyen.*

A negyedik állomás 2026. augusztus 12. és augusztus 28. Augusztus 12-én látogattuk meg Erzsikével a kórházban. Aznap ünnepelték Emőkével a 15-dik házassági évfordulójukat. Kértem, hogy ossza meg velünk azokat a lelki üzeneteket, amelyeket az utóbbi hónapokban értett meg. Azt mondta: - *sokáig imádkoztam a gyógyulásomért, de már nem teszem. Csak azt kérem Istentől, hogy megtarthassam mindvégig azt a békességet, amit kaptam tőle.*

A kereszten függő latorról beszélt. *Gondolkoztál már azon, milyen kegyelemben részesült, hogy egyszerre végezték ki Jézussal? Minden addig elkövetett bűnét Isten Krisztushoz vezető eszközökké fordította és így lehetősége nyílt találkozni a Megváltóval és kegyelmet kérni.*

Jézus haláltusájáról beszélt: *Milyen kiváltság ért engem, hogy Jézushoz hasonlóan állhatok Isten előtt szinte vért izzadva, mint ő akkor a Gecsemáné kertben, és mondhatom az Atyának, ha lehetséges múljék el tőlem ez a pohár, de legyen meg a te akaratod.*

A menyegzőjüket is említette: *Azzal bátorítottál minket, amit Pál apostol írt Timóteusnak: „Egyedül Lukács van velem.” 2Tim 4:11. Isti szerint ez akkor prófécia volt, mert Emőke végig mellette volt.*

Augusztus 28-án ismét meglátogattuk. Ekkor már a Hospice szobában találkoztunk. Emlékeztetett minket arra az igére, amit az utolsó bejegyzésében is olvashattunk.

Jakab 1:22. *„Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.”* A családjára gondolva hagyta ránk ezt az igét.

Augusztus 30-án reggel, 8:15 kor, felesége és szülei voltak jelen és fogták a kezét, amint átlépett azon a nyitott ajtón, amely a mennyben várt reá.

Lukács János

Október 9. és 11. között *New Yorkban* volt tartva az **őszi ifjúsági konferencia.** Öröm volt látni a padokat megtelve fiatalokkal és azokkal, akik kevésbé fiatalok. *Uzonyi Barnabás,* a Péceli gyülekezet lelkipásztora, volt a fő előadó, akit elkísérte felesége *Magdolna*. A hétvégének a témája *"Revelation to Radiance - Let Us Know the Lord"*, a jelige pedig Hóseás 6:3 volt: *"Ismerjük hát meg, törekedjünk megismerni az URat!"*

Péntek este az Istenkép és önképről volt szó. A sátán célja, hogy torz képet alakítson ki bennünk Istenről, és ezáltal önmagunkról is. Isten a szívünkkel akar dolgozni, hogy lebontsuk a hamis Istenképeket, és megtanuljunk akkor is bízni benne, amikor nem értjük őt.

Szombat reggel Isten valódi megismeréséről beszélt Barnabás. Isten azt szeretné, hogy ne mások véleménye, hanem az ő Igéje alapján ismerjük meg, milyen Ő valójában. Szent Isten, mégis közel akar jönni hozzánk, értékesnek tart bennünket, és meg akar szentelni minket. Az alkalom után csoportokra oszlottak a fiatalok, és volt esély menni a Metropolitan Museum of Art vagy az American Museum of Natural History-ba. A múzeumlátogatás után volt egy kincs-kereső játék a Central Parkban.

A **szombat esti** istentiszteleten arról hallottunk, hogy vágyakozzunk arra, hogy személyesen megismerjük Istent, és engedjük, hogy megmutassa önmagát. Legyen helye az életünkben, növekedjünk hitben, és bízzuk rá, hogy megvalósítsa akaratát, és úgy használjon bennünket, ahogyan neki tetszik. Az este közös társasjátékozás és beszélgetéssel végződött.

Vasárnap reggel azt hallottuk, hogy Isten arra hív, hogy időt töltsünk vele, és valódi kapcsolatot alakítsunk ki vele. Szabad akaratot adott, nem kényszerít, de várja, hogy keressük és meghallgassuk őt. Ha igazán meg akarjuk ismerni, időt és figyelmet kell szentelnünk neki, hogy közelebb kerüljünk hozzá, és az ő szíve szerint éljünk.

A **vasárnap délután** egy nagyon különleges alkalom volt, mivel az *EMABISZ énekcsoport,* aki egész hétvégén a dicsőítést vezette, koncertet tartott. Nagyon szép élmény volt együtt énekelni a sok fiatallal és vendéggel, aki eljött a koncertre - ez talán egy kis kóstoló volt, hogy milyen lesz a mennyország.

Örülök, hogy ilyen sok ember el tudott jönni a hétvégére és a koncertre, és nagyon sok szeretettel várunk benneteket a következő konferenciára is New Yorkba!

Kulcsár Brigi

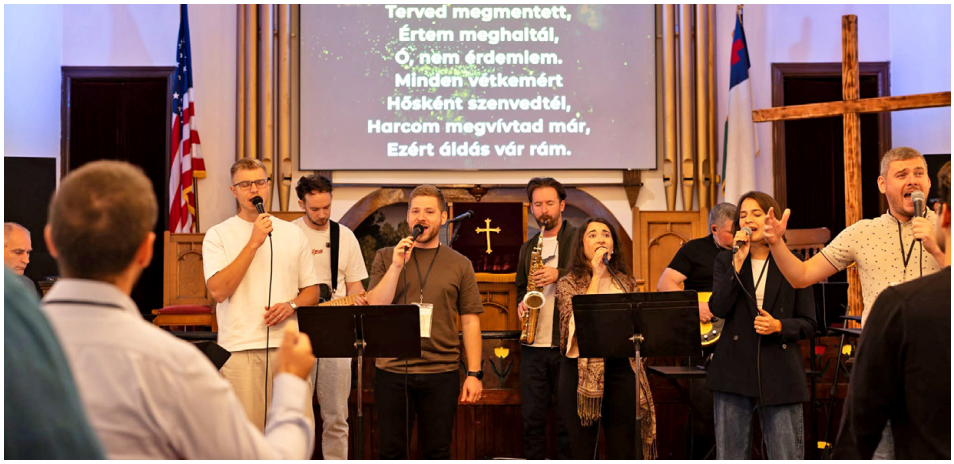
Az Ifjúsági Találkozón a fiatalok választást is tartottak. A választást *Püsök Dániel* elnök testvér vezette.

Az *Ifjúsági Szövetség* új vezetősége: elnök: *Huli Sándor* lp., alelnök: *Kovács Péter*, titkár: *Kovács Sárika*, pénztáros: *Kovács Jonathán*.

Köszönjük szépen a leköszönő elnökség értékes szolgálatát, és Isten áldását kívánjuk az újonnan megválasztott vezetőség életére és munkájára.

(Kép a következő oldalon.)

Over the course of the three days I got to spend in New York, I had the opportunity to get to know God more deeply through the teachings of Uzonyi Barnabás, who encouraged us to build a genuine relationship with God and discover who He is through the Bible instead of our own ideas of Him. The theme of the weekend was Hosea 6:3, which reminds us that we should always seek God first, who is always faithful to His promises.

Throughout the sessions, Barnabás called us to examine our own faith and how we live our everyday lives. He encouraged us to not only focus on serving God, but to make time for Him personally, grow closer to Him and follow Jesus so closely that our lives can reflect His character. He also spoke about God's holiness, and how grace and mercy are not the same, and that grace is something we do not deserve yet still receive. The sacrifice Jesus made on the cross was grace from God.

In another session, we were reminded of the importance of slowing down in today's fast-paced world, and to make room for God, share the love and blessing we receive from Him with others.

We also had the opportunity to enjoy fellowship and explore some of New York's attractions together, such as the American Museum of Natural History, The Metropolitan Museum of Art, and took part in a fun scavenger hunt in Central Park.

We also got to enjoy delicious meals every day at the church in New York, whose members welcomed us with wonderful hospitality.

We were blessed to have EMABISZ join us from Transylvania to lead us in worship. It was truly special to see and experience how people from different backgrounds and communities can come together because of one shared faith. Even across continents, we can worship the one and only God and find a connection with one another through our love for Him.

Overall, these three days were a meaningful time of spiritual growth, and fellowship. I left with a renewed desire to seek God, strengthen my relationship with Him, and put what I have learned into practice in my daily life.

Nagy Viki

The new leadership of the Hungarian Baptist Youth Convention of North America

We asked your new leaders this question: How would you define biblical leadership?

Here's what they said:

"As a pastor and leader, I firmly believe in servant leadership, following the example and teachings of Jesus Christ (Mark 10:42–45). *My calling is not to lead for the sake of authority, but to use the authority entrusted to me to serve, encourage, and equip others for the glory of Jesus Christ."*

- ***Sándor Hooly, President***, Pastor of the First Hungarian Baptist Church Detroit

"I believe true leadership is to humbly put others above yourself, to encourage their growth, and to build stronger connections amongst people and with Jesus. The goal is to help others find their identity in Christ and to disciple them in service and in love."

- ***Peter Kovács, Vice President***

"I believe that leadership starts by first being a follower of Christ and modeling everything after him. Ultimately, the goal of leadership is to point others to Christ and to glorify God, not myself."

- ***Jonathan Kovács, Treasurer***

"Leadership can be defined in many ways, but my belief is that true biblical leadership is rooted in servanthood. Leaders are called to submit to Christ's authority and lead others by the power of the Holy Spirit. My goal is to serve others and lead with encouragement, equipping others for the work of the kingdom (Ephesians 4:11-13)."

- ***Sharika Kovács, Secretary***

We're so honored to have been elected and chosen for these roles within our Youth Convention. We are excited to see all that the Lord has in store for these next two years!

THE METHOD OF MISSIONS

Go therefore and make disciples of all the nations... Matthew 28:19

Jesus Christ did not say, "Go and save souls" (the salvation of souls is the supernatural work of God), but He said, *"Go...make disciples of all the nations...."* Yet you cannot make disciples unless you are a disciple yourself. When the disciples returned from their first mission, they were filled with joy because even the demons were subject to them. But Jesus said, in effect, *"Don't rejoice in successful service— the great secret of joy is that you have the right relationship with Me"* (see Luke 10:17–20). The missionary's great essential is remaining true to the call of God, and realizing that his one and only purpose is to disciple men and women to Jesus. Remember that there is a passion for souls that does not come from God, but from our desire to make converts to our point of view.

The challenge to the missionary does not come from the fact that people are difficult to bring to salvation, that backsliders are difficult to reclaim, or that there is a barrier of callous indifference. No, the challenge comes from the perspective of the missionary's own personal relationship with Jesus Christ— *"Do you believe that I am able to do this?"* (Matth 9:28). Our Lord unwaveringly asks us that question, and it confronts us in every individual situation we encounter. The one great challenge to us is— do I know my risen Lord? Do I know the power of His indwelling Spirit? Am I wise enough in God's sight, but foolish enough according to the wisdom of the world, to trust in what Jesus Christ has said? Or am I abandoning the great supernatural position of limitless confidence in Christ Jesus, which is really God's only call for a missionary? If I follow any other method, I depart altogether from the methods prescribed by our Lord— *"All authority has been given to Me....Go therefore..."* (Matth 28:18–19).

Oswald Chambers - My Utmost for His Highest

"They will never keep me from speaking about Jesus, not now, not ever. After I die, they will speak about me speaking about Jesus."

Charles Spurgeon
1834-1892

SZENTPÉTER 100

Száz éve épült Isten dicsőségére a Komárom-Szentpéteri Magyar Baptista Gyülekezet temploma. Erről a jubileumi eseményről emlékezett meg a gyülekezet és kiterjedt testvéri közössége 2026. október 11-én.

A centenáriumi alkalmat *Dóczé Efraim*, egy esztendeje beiktatott fiatal lelkipásztora szervezte és vezette. Édesapja *Dóczé Bálint* nyugalmazott lelkipásztor - aki 25 éven át szolgált korábban Szentpéteren - tartott történelmi visszatekintést a 100 éve épült imaház és gyülekezet múltjáról.

Az ünnepi istentiszteleten igével szolgált *Dr. Mészáros Kálmán* lelkipásztor-egyháztörténész, a budapesti Baptista Teológia Akadémia korábbi rektora. Délelőtt a 46. zsoltár üzenete ***„Isten a mi oltalmunk és erősségünk!”*** állt a középpontba, délután pedig Jézus meghívása ***„Menjetek be a szoros kapun!”*** szólított megtérésre és lelki megújulásra.

Komárom-Szentpéter (szlovákul Svätý Peter) közel háromezer lakosú, többségében magyar anyanyelvű község a Felvidéken, Észak-Komáromtól 15 km-re északkeletre Nyitra megyében. A baptista misszió 1908-ban honosodott meg ezen a vidéken, amikor *Major Bálint* szentpéteri lakos megtért és megnyitotta otthonát a biblia üzenete iránt érdeklődő barátai előtt.

Az első 4 hitvalló bemerítésére is ebben az esztendőben kerül sor a közeli Duna parton, *Udvarnoki András* budapesti lelkipásztor, a baptista teológia alapító igazgatójának közreműködésével.

A faluban nem fogadták lelkesen a „hívők” közösségét, mert kezdetben szektának tartották őket, de ők ezzel nem törődtek. Egy este, amikor az „újhívők” istentiszteletet tartottak, sokan gyűltek össze Major Bálint háza körül. A felheccelt emberek egy idő után hangos káromlások és kődobálások kíséretében felgyújtották a házigazda otthonát. Istennek hála, mindannyian kimenekültek az égő házból, hátra a kerten át.

A tragikus eseménynek országos híre támadt. A baptisták akkori elnöke, *Csopják Attila* budapesti prédikátor, aki polgári foglalkozása szerint a magyar királyi pénzügyminisztérium magas beosztású hivatalnoka volt, közbenjárt az ügyben és kártérítést intézett a sértett fél számára. Így Major Bálint legégett nádfedeles háza helyén nemsokára cserepestetős ház épült. Ez is hatalmas bizonyság volt a falu előtt: „*Akik Istent szeretik, azoknak minden a javukat szolgálja”* (Róma 8,28)

A kis baptista közösség pedig egyre csak növekedett. A környéken is új missziói állomások alakultak, többek között *Negyden, Marcellházán* és *Dunaradványon* is. 1911-ben lelkipásztort is kaptak *Alexovics György* frissen végzett teológus hallgató személyében, aki Udvarnoki András szemináriumi alapító igazgató buzdítása nyomán költözött családjával Negyedre, a körzet központjába.

Az igazságtalan nagyhatalmi *trianoni* döntés nyomán Komárom-Szentpétert elszakították az anyaországtól. A kicsiny magyar baptista közösség azonban Istenbe vetett hittel tovább növekedett. Alexovics testvér vezetésével megalakult a négyszólamú énekkar. A ház, ahol ad-

dig az istentiszteleteket tartották, egyre inkább kicsinek bizonyult. Végül a testvérek úgy döntöttek, hogy új imaházat építenek.

1926-ban nekifogtak a munkának, aminek eredményekét önerőből egy kedves, egyszerű tervezésű kápolnát építettek. Ebben az időben kapott ajándékba a gyülekezet egy harmóniumot, sőt a harmincas években még egy fúvószenekar is alakult. Alexovics testvér munkája gyümölcseként újabb baptista közösségek is létrejöttek *Perbetén, Köbölkúton, Révapusztán* és *Sáróban.*

A szép lendületesen fejlődő missziót a II. Világháború megtörte. Úgy az imaházban, de még inkább gyülekezetben

is nagy kárt okozott. A férfiak többségét elvitték katonának, akik közül sokan elestek a fronton, számosan megsebesültek, mások fogságba estek. Az ide-oda csatolások miatt nagyon megrostálódott a gyülekezet. Az imaház is megrongálódott, a falun átvonuló harcok nyomán lövedékek érték az imaház falait, az ajtók és ablakok is használhatatlanná váltak.

A háború végén az orosz katonák elvitték a fúvós hangszerek egy részét, a többit megrongálták a harmóniummal együtt. A helyzetet még súlyosbította a magyar lakosság erőszakos kitelepítése és deportálása. Aztán jött a negyven éves szovjet (orosz-ukrán) megszállás, az istentelen kommunizmus elnyomó rendszerével.

Ez az embertelen eszmerendszer az egyházakat tekintette legfőbb ideológiai ellenfelének, így mindent megtett nyílt és titkos eszközeivel annak érdekében, hogy meggyengítse az egyházakat, de különösen az evangéliumi közösségeket.

A helyi gyülekezeteket elnyomták, az imaház falain kívüli missziós kezdeményezéseket korlátozták. A 60-as évek végén létrejött egy ifjúsági pengetős zenekar. Komáromból is érkeztek tanítók és szolgálócsoportok, a kik fellendülést hoztak a fiatalok életében. 1976-tól *Kohút György* lelkipásztor vette át a gyülekezet vezetését és lelkesítette a közösséget az aktívabb lelkimunkára és imaházuk felújítására. Ebben az időben kápolna bővítésre is sor került egy kisterem és kiszolgáló helységek hozzáépítésével.

A rendszerváltást követően a *Neszmélyi gyülekezet* lelkipásztora *Viczián János*, a magyarországi baptisták elnöke és a neszmélyi énekkar vezetője, *Jobbágy István* nyújtott segítséget a szentpéteri misszionak. 1990-ben jött létre a komáromi körzet, a mi gyülekezetünk is ide csatlakozott. Később *Pék Csaba* a dorogi gyülekezet karmestere segített az ének-zenei szolgálatok fellendítésében.

2001-ben hívta meg lelkipásztorának *Dóczé Bálintot,* aki ebben a gyülekezetében nött fel és indult el Isten hívása nyomán. 2008 tavaszán még a *Kossuth rádió* vasárnap délelőtti istentiszteletét is innen közvetítette a nemzet rádiója. 2011-ben még *torony* is épült a főbejárat fölé. Az utca felől pedig egy kis csarnokot és *bemerítőmedencét* is épített a gyülekezet.

2016-ban pedig egy nagyon nívós orgonát is kapott a közösség ajándékba a *Rákospalotai* gyülekezettől.

2023-ban *emléktábla* is került az imaház falára, amely a Bibliára épülő baptista hitelvekre emlékezteti úgy a közösség tagjait, mint a falu lakóit. Ugyanakkor arra a tényre is felhívja a figyelmet, hogy immár 500 éve jelen van a baptista tanítás a *Kárpát-Medencében,* aminek szerves részeként szolgál Isten dicsőségére a Komárom-Szentpéteri gyülekezet testvérisége immár száz éve épült templomában…

Immánuel! Velünk az Isten! ***(DRMK)***

„Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél; de miattatok…” - Fil 1,23

A Filippibelieknek címzett “börtönlevelet” első római fogsága idején, Kr. u. 60-62 körül írta Pál apostol. A macedóniai Filippi lakosságának jelentős része római volt, sokuk hadviselt obsitos, akik jutalomból élhettek a kedvező klímájú kolónián, élvezve az állampolgárság és kitüntetett státuszuk kiváltságait. Másokat - amint ezt az Apostolok cselekedeteiből tudjuk – a virágzó kereskedelem, más iparágak űzése, a munkájuk tartott ott. A város sokszínűségét tükrözte a gyülekezet összetétele. Ők voltak az első európai megtérők, akik Pál apostol bizonyságtételét és tanítását hallva hitre jutottak Jézus Krisztusban. E levelében is arra emlékeztette őket Pál, hogy *“a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül, aki az ő dicsőséges testéhez hasonlóvá változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel maga alá vethet mindeneket*” (Fil 3,20-21).

Fent idézett mondatában két világ mezsgyéjén jelentkező dilemmáját osztja meg a gyülekezettel. Előbb vagy utóbb, így vagy úgy, minden Krisztust követő eljut az életnek erre a pontjára. Az apostol vallja, hogy „*elköltözése*”, azaz halála és mennyei polgárjoga révén Krisztussal még közelebbi kapcsolatba kerülne. Erre utal a *“Krisztussal lenni”,* ami neki *„sokkal jobb”*. Másrészt ide köti a küldetés, mert még szükség van a szolgálatára. (*“...de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak. Erről meggyőződve tudom is, hogy életben maradok, és együtt maradok mindnyájatokkal, a hitben való növekedésetekre és örömötökre”* - Fil 1,24-25). Vágya és felelősségérzete, ezek különös kettőssége az Úr Jézussal való kapcsolatából ered.

Örömmel számolt be – levele elején - arról, hogy fogsága körülményei az evangélium terjedését szolgálták (“*mert ismertté lett az egész testőrségben, hogy Krisztusért viselem bilincseimet, úgyhogy az Úrban testvéreink többsége fogságom körülményeiből bizalmat merítve félelem nélkül, bátran szólják Isten igéjét”* (1,12-14). Lehet tehát az örökkévalóság fényében látni földi életünket, annak olykor „nem-szeretem” állomásait is, ami arra ösztönöz, hogy céltudatosan és Krisztusba vetett hittel éljünk.

Halljuk az apostolt; megragadóan szép, képies szavakkal él! Fogsága lehetséges kimenetét, annak olyan végét, ha “*elköltözése*” halál általi lenne, ahhoz hasonlítja, mint mikor a győztes csata után sátrat bont egy harcos, hogy azután majd másutt táborozzon, vagy vitorlát bontanak a hajón, hogy gyorsabban érjen révbe az. Ennél a preferált, „személyes jónál” tartotta fontosabbnak Pál apostol a testvérek hitbeli erősítését és örömét – a közös jót (*“így méginkább dicsekedtek majd velem Krisztus Jézusban”* – 25-26.v.).

Krisztussal lenni... A hívő emberben egyre mélyülő vágy és bizonyosság nem az élettől való menekülésben, és nem valami életidegen halál-várásban realizálódik. Éppen ellenkezőleg: szabadságra vezet és segít a nehéz körülmények között is értelmesen élni. Csupán utalásokkal jelzem, amit a korinthusiaknak írt erről az apostol. Kezdi azzal, hogy míg mi sóhajtozunk-sóhajtozunk, a halandót elnyeli az élet (!), Isten Lelkétől vezetve *„távol lakva az Úrtól”* is hitben járjunk. *„Ezért arra törekszünk, hogy akár itt lakunk még, akár elköltözünk, kedvesek legyünk neki”* (2Kor 5,2-9).

Könyörögjünk vágyódásért mindig Jézussal lenni, ami mindennél jobb!

Novák József

PRÓBA

"Fölkavart forrás és romlott vizű kút, olyan az igaz, ha a bűnös előtt meginog" Péld 25,26. Avagy *"Könnyű angyalnak lenni, ha angyalok vesznek körül."*

Ezt a bibliai idézetet sosem értettem volna meg, ha nem tapasztalom a saját bőrömön. A meginog szó itt erkölcsi megrendülés, megtorpanás, elgyengülés.

Amikor valaki az igazság útján állt, de a gonosz nyomására eltér vagy meginog abban. Valami vagy valaki a legrosszabbat hozza elő belőlünk.

Az igazi próbákat nehéz kiállni. Amíg tartanak, ritkán érezzük hősnek magunkat. Inkább csak nagyon nyomorultul, hogy elbukunk és tele vagyunk szűnni nem akaró vádló gondolatokkal, lelkiismeretfurdalással.

Most különösen arra a helyzetre gondolok, amikor szeretni kell, de nagyon nehéz. Amikor olyan emberek vesznek körül, akik közelében kinyílik a bicska a zsebben, felforr az agyunk, összerándul a gyomrunk. Lehetnek ezek munkatársak, ellenségek de akár családtagok is.

Lehet, hogy sok éve Isten gyermekének tudjuk magunkat, jó embernek is tartanak és érezzük is, hogy na ez azért így van. Hálásak és kicsit büszkék is vagyunk a fejlődésünkre, és el sem tudjuk képzelni, hogy visszamennénk olyan szintre, akik – voltunk, “pogány" korunkban: azt az indulatot, szóváltást, csúnya szavakat, dühöt, megengedhetetlen hangnemet elfelejthetjük. Végre tiszta forrás és tiszta vízű kút képe jellemez minket leginkább.

De ennek is eljön a próbája, amit Jézus ilyesfélén említ: *gyűlölnek majd titeket; szeressétek ellenségeiteket, imádkozzatok azokért, akik üldöznek, tartsátok oda másik arcotokat is, dobjátok kenyérrel vissza aki kővel üt, aki 1 mérföldre kényszerít, menj el vele kettőre, amit magadnak szeretnél, azt tedd másokkal.*

Ezek az embert próbáló helyzetek kavarhatják fel a tisztának vélt kútvizünket és forrásainkat, és derülhet ki, hogy azok mit rejthetnek a mélyben és eltűnhet minden büszkeségünk, rombadőlhet vélt önigazságunk, biztosnak tudott jó keresztyénségünk.

Vannak olyan életszakaszok, helyzetek, amelyek alaposan felkavarnak bennünket. Ilyenkor aztán nagy a csalódás és hüledezve nézzük nemrég még átlátható vizű kutunkat, forrásunkat és fogalmunk sincs, honnan van bennünk ádáz harag, megbocsátani sem akarás, bosszúálló gondolatok, festéket nem tűrő szavak. Hát nem hagytuk ezt már rég magunk mögött?

Persze megtehetjük, hogy hagyjuk leülepedni azt a forrást, és lehet abból majd még meríteni. Hisz ha vállaljuk a tisztítást, az nagy munka és feljönnek olyan dolgok is, amire nem is számítasz amikor elkezded. Kiderül, hogy az indulat mellett ott van egy keserű irigység, vagy a megbocsátani nem akarás mögött lapulnak még elfeledett sértődések. Mulasztásainkat a gyenge, megalkuvó természetünk nőtte körbe és tiszta tekintetünket a kívánság hínárja fonta be. Makacsságunk, önfejűségünk opálossá tette patakunkat.

A nyomasztó körülményekben nem csak észrevesszük mi újság a szívünkben, hanem lehetőségünk lesz ezektől megtisztulni Jézus vére által. Benne bízhatunk, hogy ahogy ígéri Jánoson keresztül, nem csak megbocsát, hanem meg is tisztít abból, amit Elé hozunk ebben a tisztulási folyamatban. (1Jn 1,6-9)

Ha ezt megtesszük, van esélyünk rá, hogy nem inog meg az igaz emberünk a következő próbában, és az ördög próbálkozása kudarcot vall.

"Fölkavart forrás és romlott vizű kút, olyan az igaz, ha a bűnös előtt meginog."

Petrikné Sáfrány Judit

ADÓSOK

(Máté 18:21-35)

Jött Jézus: tízezer tálentum
tartozásomat
lenullázta ott a Golgotán.
Az nem lehet, hogy felrójak
másoknak
száz dénárt vagy bármit, ezek után.

Szilágyi József

ÁLDOZAT

Nézd, Uram, oltárt épített
ezernyi kudarcból bűnbánatom
Neked:
nézd, Uram: a harcom, csődöm
tette rá kos gyanánt megtört
szívemet!

Nem én, Uram, a kegyelmed
hozott, sok harcon át az oltárhoz
engem…
S az úton, mely von Magadhoz,
megadó alázat sír a térdeimben.

Uram, én kincset hoztam,
lelkemben immár porba hullt
minden bálvány,
nem által már a hiú forma,
rút, gyilkos szívem az áldozati
bárány.

Én meggyújtom a rőzsét,
hadd égjen hamuvá minden bűn
és vétek…
– Óh, drága tűz, szent lobogás! –
Ott vár a magasban a diadalmas
Élet.

Venyercsán László

KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM, KÖSZÖNÖM

Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két
szemem,
Istenem, Istenem, Istenem,
Zavart lelkem tegnap mindent
bevallott:
Te voltál mindig mindenben minden
Boldog szimatolásaimban,
Gyöngéd simogatásaimban
S éles, szomorú nézéseimben.
Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet
S hol dőltek, épültek az oltárok.
Köszönöm az én értem vetett ágyat,
Köszönöm neked az első sírást,
Köszönöm tört szívű édes anyámat,
Fiatalságomat és bűneimet,
Köszönöm a kétséget, a hitet,
A csókot és a betegséget.
Köszönöm, hogy nem tartozok
senkinek
Másnak, csupán néked, mindenért
néked.
Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két
szemem,
Istenem, Istenem, Istenem,
Könnyebb a lelkem, hogy most látván
vallott,
Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm
S hogy te leszel a halál, köszönöm.

Ady Endre

HÁLÁVAL ÁLDOZZÁL

Amint a zsoltárokat olvasgatom, lelkem eltelik csodálkozással Dávid Isten-ismeretén és Isten-szeretetén. Nagyon sok zsoltárában hálára és áldozatra szólítja fel népét. Valahogy úgy érzem, hogy ő nemcsak *királya*, hanem *papja* is volt Izráelnek. Izráel népe gyakran *áldozott*. A mai istentiszteleti formáinkat tekintve nekik sokkal nehezebb volt, mert nagyon sok ünnepet kellett megtartaniok, melyeket Isten rendelt el. Ha beleképzeljük magunkat egy idő-gépbe, és feltárul a sok ezer éves múlt, érdekes dolgokat figyelhetünk meg. Azt látjuk, hogy az ősatyáknak nemcsak oltáraik, emlékoszlopaik, hanem szent fáik és szent kútjaik is voltak. *Kain* és *Ábel* volt az első áldozó. *Nóé* az özönvíz után oltárt épített. Ábrám szintén oltárt készített. *Jákób* emlék-oszlopot állított. *Hágár* látomást látott a forrásnál. -- Az oltárok, oszlopok, fák, források és kutak a népet Isten cselekedeteire emlékeztették. A pátriárkák korában nem volt még papság, az ősatyák voltak a család, vagy a törzs papjai is.

Mózes idejében új istentiszteleti, és áldozati formák jelentek meg. Amikor Mózes a *Sinai hegyen* volt, nemcsak a 10 parancsolatot kapta Istentől, hanem a szent sátor-templom és az új istentiszteleti szolgálat tervét is. Isten jelenlétét nappal a felhő-, éjjel a tűz-oszlop mutatta. A zsidó nép úgy tartotta, hogy Isten a Szent Helyen tartózkodik, a templomban. Mi tudjuk, hogy Isten mindenütt jelen van. Ennek dacára nekünk is szükségünk van helyekre, templomokra, ahol összegyűlünk, hogy együttesen imádjuk Őt. Nagy szükségünk van a gyülekezeti életre.

Isten beszélt Mózessel a szent sátorban. Mózes közbenjáró volt Isten és a nép között. Nem volt pap, egy nagy vezér volt, de Isten mégis őt választotta ki először, hogy üzeneteinek közvetítője legyen a néphez.

Isten még Mózes idejében megalapította a *papi rendet*. A papi rend isteni eredetű. *Áron* volt az első pap, fiai követték őt ebben a tisztségben. Ezek *Lévi* törzséből valók voltak. Ettől kezdve a hivatalos papi szolgálat a Lévitákhoz tartozott.

A szent sátor-templomban a szentek szentjébe csak a főpap mehetett be egy évben egyszer és meghintette a kegyelem trónját az áldozati vérrel. Ezzel magáért, családjáért és az egész népért áldozott. -- A főpap, aki lelki vezetője is volt Izráelnek, naponta ételáldozatot is mutatott be. Felügyelt a többi pap tevékenységére is (2 Móz 27:21).

A papok egészségügyi tanácsadók és bírók is voltak.

A Léviták 30-tól 50 éves korukig szolgálhattak, tehát 20 éven keresztül. Ezután csak segédkezhettek, már nyugdíjban voltak.

A *tized adás* a Léviták ellátására szolgált (4 Móz 18:21, 24-32).

Isten a prófétákon keresztül sokszor kérte: *"Hozzátok be a tizedet az én tárházamba, hogy legyen étel a házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom-é meg néktek az egek csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen?"* (Mal 3:10.)

Mózes harmadik könyve tartalmazza a különböző áldozatok leírását.

Mózes idejében a közös istentisztelet kötelezővé vált az év bizonyos időszakaiban.

A *szombat nap* megünneplése már a pusztában kezdődött (2 Móz 16:23).

A *páska* megünneplése a kivonuláskor kezdődik (2 Móz 12:8).

A *pünkösd* az aratás végét jelentette (3 Móz 23:15-21).

A *sátoros ünnep* visszamutatott a vándorlásra (3 Móz 23:42-44).

A *vezeklés napja* a pihenés, böjt, szent gyülekezés ideje volt. A főpap bűnért való áldozatot mutatott be az egész népért (2 Móz 30:10; 4 Móz 29:7 -11).

Nekünk, boldog újszövetségi hívőknek, már nincs szükségünk bűnökért való áldozatokra, mert Jézus Krisztus megjelent e földön, megáldoztatott a keresztfán, vére kihullott a mi bűneinkért és aki hozzájárul hittel, bűnbánattal, annak vétkei megbocsáttatnak. *Egyetlen áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszenteltelteket!*

Isten dicsérete és a neki való szolgálat, az áldozat, ma is nagyon fontos! Az Ő templomait, gyülekezeteit fenntartani ma is kötelességünk, a mi kötelességünk! *"Aki hálával áldozik, az dicsőít engem!"*

Somogyi Gáborné
A Kürt, 1982. november

HAZA VÁGYOM!

János 14:1-2

Megéheztem a világegyetemre!
Látni óhajtom titkos fényeit!
Szállni szeretnék csillagtengerekben,
Szívem mélyén mérhet'len vágy hevít.

Megéheztem egy magasabb világra!
Érzem, hívogat az atyai ház,
Szeretném látni azt a nagy planétát,
Melyet millió angyalszem vigyáz.

Milyen lehet a mennyeknek országa?
Véges elmével meg nem merhető,
Se magassága, se vége, se hossza,
Ez csak szívünkkel érzékelhető.

Haza vágyom már az atyai házba,
Ahol ki ott van, mind nagyon szeret,
Ahol szüntelen Jézus arcát látom,
Ahol nincs sír és senki sem temet.

Jártam e földön már itt sok országban,
Láttam az elme alkotásait,
De szívem húrján csak egy dal zeng folyton,
Csak egy nagy vágy, csak egy óhaj hevít;

Haza vágyom már az atyai házba,
Hívnak, várnak a messzi, nagy terek,
Csodálatos, tüzes lovakkal engem
Röpítsetek, mennyei szekerek!

Somogyi Gáborné Csoma Irén

SOMOGYI GÁBORNÉ

1928 - 2026

1928-ban születtem Pestszenterzsébeten. Kedves hívő szüleim kicsi koromtól fogva megismertették velem Istent és az Ő jóságát. Családunkra mindig a szeretet és az egymáshoz való ragaszkodás volt jellemző. Szüleim a *Pestszenterzsébeti Baptista Gyülekezetnek* voltak nagyon hű és oszlopos tagjai életük végéig.

Kora ifjúságomban a gyülekezethez csatlakoztam, ahol sok lelki örömben volt részem és magam is aktív munkása voltam a közösségnek az ifjúság körében és az énekkarban.

Első verseim már a háború előtti években megjelentek a *Hajnalcsillagban*. A háború után inkább csak az asztalfiókomnak írtam.

1956-ban elhagytam *Magyarországot* és *Kanadában* nyertem új otthont. Itt csatlakoztam a *Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezethez*. 1958-ban férjhez mentem, és azóta férjemmel együtt örömmel dolgozunk az Úr országa építésén úgy a gyülekezet, mint a kanadai magyarság körében.

Az Úr egy fiú gyermekkel áldott meg.

Az Új Világban első verseim és írásaim 1957-ben kezdtek megjelenni az Amerikai Magyar Baptisták lapjában, az *Evangéliumi Hírnökben*. Ebben a lapban verseim a mai napig folyamatosan megjelennek. Ezenkívül jelentek meg verseim a kanadai magyar reformátusok lapjában, az *Új Élet*ben, valamint az észak-amerikai magyarság legismertebb és legnagyobb politikai és irodalmi lapjában, a *Kanadai Amerikai Magyarságban*.

Isten dicsőítése mindig a legnagyobb öröm és a legfontosabb dolog volt számomra, és ha ezekkel a versekkel is ezt szolgálhatom, úgy érzem, munkám nem volt hiábavaló.

Ez az ***"Önéletrajz"*** *Somogyi Gáborné Csoma Irén: Mennyei szekerek* című verseskötetének utolsó írása. Ezt a szerző (itt is látható) fényképe követi. A verseskönyvet az Illést mennybe röpítő lovas-szekér grafikája díszíti (nem a szerző fényképe). A mennyei otthonról, az Atyai ház szépségéről szólt – az itt olvasható verse lelkületével, lelkesedésével - majdnem minden tanítása is a torontói gyülekezetben (vasárnapi iskolai tanító volt évtizedekig). Verseskönyve megjelenése után jóval több, mint 30 esztendővel, 98 éves korában, hosszú betegeskedés után vitte el őt az Úr oda, ahova annyira vágyott. Emléke velünk marad.

A torontói gyülekezetben november 1-én emlékeztek Somogyi testvérnőre, a gyülekezet legidősebb tagjára. (szerk)

BOMBATÁMADÁS ISTEN HÁZA ELLEN

2026. október 18-án orosz drón-támadás földig rombolta az ukrajnai Kramatorsk városában működő „Jó hír” evangéliumi pünkösdi gyülekezet templomát. Az idén június 30-án már három irányított légibomba is célkeresztbe vette ezt az imaházat. Ekkor egy erős robbanáshullám betörte az imaház ablakait, és a mennyezet egy része is beomlott. A mostani légicsapás nyomán azonban épület teljesen elpusztult.

A kétszázezer lakosú Kramatorsk városa számára a templom több volt, mint egy egyszerű épület. A totális háború kezdete óta a templom humanitárius központtá vált, ahol élelmet, vizet, meleg ételt osztottak a rászorulók számára, és mindig elérhető volt a pszichológiai és lelki támogatás. Miután a gyülekezet vezetése figyelmeztetést kapott a templom elleni célzott támadás magas kockázatáról, a gyülekezet épületét szombat reggeltől nem használták. Ez segített elkerülni azt a tragédiát, hogy számos gyülekezeti tag essen áldozatul a bombatámadásnak.

Oroszország a háború kezdete óta több száz templomot rombolt le Ukrajnában. Baptista, pünkösdi, adventista és karizmatikus gyülekezetek, lelkipásztorok és egyházi vezetők tucatjait, valamint keresztények ezreit ölte meg az ukrán-orosz háború az elmúlt 4 esztendő alatt. E mögött valószínű az a megfontolás áll, hogy az evangéliumi egyházak veszélyt jelentenek az orosz törekvéseket támogató ortodox államegyház tekintetében.

Imádkozzunk a háború áldozatainak családtagjaiért, együttérzéssel gondoljunk és lehetőségünk szerint támogassuk a háború sújtotta területeken szolgáló lelkipásztorokat és gyülekezeteiket az újrakezdésben, templomaik helyreállításában, a rászorultak támogatásában, hogy továbbra is szolgálhassák az Urat és a háborútól szenvedő embereket.

A földig rombolt Isten házát szemlélve Jézus szava vigasztaljon bennünket, aki a próféta szavát idézte (Ézsaiás 56,7) a lerombolt jeruzsálemi templom jövőbeli küldetésére célozva: „Az én házam imádság háza lesz minden nép számára.” (Márk 11,15–19) (fényképek az interneten.)

Immánuel! Velünk az Isten!

(DRMK)— in Kramatorsk, Ukraine.

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: dr. Borzási *Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtitkár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püsök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Ó, ÁLDD ISTEN NAGY KEGYÉT!

Give Thanks with a Grateful Heart

Szöveg és dallam: *Henry Smith* (1978)
Magyar szöveg: *Kulcsár Tibor*

Az „Ó, áldd Isten nagy kegyét!” című ének eredetijét Henry Smith amerikai keresztyén énekszerző írta 1978-ban, életének egy nehéz időszakában. Tanulmányai befejezése után hosszabb ideig nem talált állandó munkát, miközben egy fokozatos szemromlással járó betegséggel is küzdött, amely később súlyosan korlátozta látását. Mindennek ellenére felismerte, hogy mégis van oka a hálaadásra.

Az ének megszületését egy igehirdetés ihlette, amelyben Pál apostol szavai különösen mélyen érintették: *„Mint bánkódók, noha mindig örvendezők; mint szegények, de sokakat gazdagítók; mint semmi nélkül valók, és mindennel bírók.”* (2Korinthus 6:10)

Smith felismerte, hogy az igazi gazdagság nem a földi javakban vagy a kedvező életkörülményekben rejlik, hanem abban a kegyelemben, amelyet Isten Jézus Krisztus által ajándékozott nekünk.

Az éneket először saját gyülekezetében énekelték, majd fokozatosan elterjedt más keresztyén közösségekben is. Később *Don Moen* előadásában világszerte ismertté és kedveltté vált.

Kulcsár Tibor magyar szövege különösen Isten megváltó kegyelmére és Jézus Krisztus önként vállalt megaláztatására irányítja figyelmünket. Az ének arra hív, hogy teljes szívünkből magasztaljuk Mennyei Atyánkat, aki egyszülött Fiát küldte értünk. Krisztus, aki gazdag volt, önként szegénnyé lett, hogy bennünket kegyelme által meggazdagítson (2Korinthus 8:9).

Az ének így nem csupán hálaadásra, hanem szívből fakadó imádatra is hív. Arra emlékeztet, hogy hálánk legmélyebb alapja nem az, amit Istentől kapunk ebben az életben, hanem az, amit Jézus Krisztusban már nekünk ajándékozott.

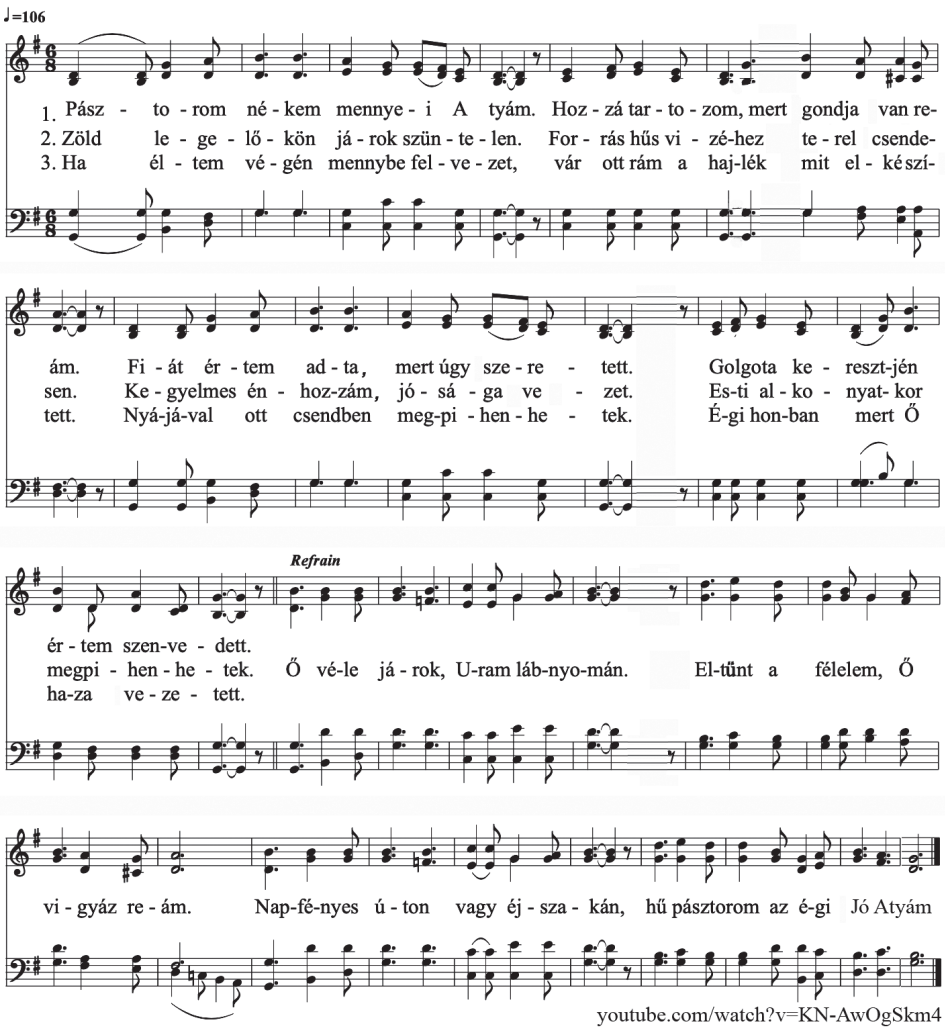
Ezért a hívő ember a nehézségek között is dicsőítheti az Urat, hiszen Isten legnagyobb ajándéka, Jézus Krisztus, minden körülmények között okot ad a hálaadásra.

Ó, áldd Isten nagy kegyét,
Dicsérd buzgón Szent Nevét,
És Őt szívedből imádd,
Küldte egy Fiát.
Ó, halld, Krisztus hozzánk önként jött,
Bűnös földre költözött.
Ki gazdag volt, szegénnyé lett, értünk.
Őt áldd!

Hooly Sándor gyűjteményéből

PÁSZTOROM NÉKEM / I HAVE A SHEPHERD

Fűr Béla, 2026 — Leonard Weaver

youtube.com/watch?v=KN-AwOgSkm4

ENGESZTELŐ AJÁNDÉK

Cukrot, virágot, gyöngyöt szerettem volna hozni néked:
nincs gyöngyöm, cukrom, virágom.
Görnyedve hozom ahelyett s teszem a kezedbe, nézzed,
keserű életemet, egyetlen terhes gazdagságom.

Ez ami megmaradt még, e meztelen is gazdag élet,
s ezt sem adom, csak visszaadom már:
mert jól tudom, ki vagy? s hogy benned és általad élek,
kenyerem és levegőm! s rég nem volnék, ha te nem volnál.

Óh különös hatalom! szeretet erős gyengesége
- s óh gyenge erősség! oly védtelen benned...

Életem pórázát tartod, de téged bilincsel a vége
s mégis én vagyok zsarnok és hóhér,
s te aki enged és szenved.

Letérdelek s úgy szánom-bánom óráid letörött virágát,
mint aki barbár talppal ment át egy drága réten:
óh ki gyógyítja meg az elrontott örömök rózsaágát?
ki mondja a tiprott percnek: »Kelj föl, kis százszorszépem!«

Órák és percek helyett fogadd el egész életemet,
virágok helyett egész mezőt, noha fölégett és nem virágos:
de virághamvval, s lásd, könnyel is trágyás, s ha új plántáid beülteted,
minden szirmot földajkál s neked áldoz.

Babits Mihály